

migratio

SCHWEIZER BISCHOFSKONFERENZ
CONFÉRENCE DES ÉVÊQUES SUISSES
CONFERENZA DEI VESCOVI SVIZZERI
CONFERENZA DILS UESTGS SVIZZERS

Dan selilaca i izbjeglica

Riječ švicarskih biskupa

29. rujan 2024

"Bog hodi sa svojim narodom"

Draga braćo i sestre

" Bog hodi sa svojim narodom "

Papa Franjo je za svoga papinstva uvijek iznova poticao kršćane na traženje novih putova. On uvijek iznova potiče Crkvu hoditi naprijed u povjerenju prema Bogu koji prebiva u svakom čovjeku. Cijela povijest spasenja, od Izabranog naroda Staroga saveza pa sve do Crkve prvih vremena, duboko je prožeta stvarnošću hoda. Abraham, otac vjere, bio je pozvan i čuje riječi: Idi u zemlju koju ću ti pokazati. I Abraham je krenuo bez da je znao kamo ide (usp. Heb 11,8). Ovakav stav povjerenja također je čudesno opisan u priči o Ruti Moapki, koja svojoj svekrvi obećava: Kamo ti ideš, idem i ja; tvoj narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog (usp. Rut 1,16). U srcu Crkve današnjice, iskustvo Sinode moglo bi predstavljati iskustvo ostvarenja toga hoda punog povjerenja, kao odgovor na jedan jasni poziv. Inače, riječ sinoda znači „hoditi zajedno“.

Odabrano geslo dana selilaca i izbjeglica 2024, Bog hodi sa svojim narodom, prenosi nam isto ozračje. Kako u izboru ove teme ne vidjeti volju za povezivanjem hoda tolikih ljudi koji su danas na putu s dubokim duhovnim iskustvom? Put je to koji nije bez prepreka. Teškoće, nesigurnosti, strahovi i drame koje neke izbjeglice doživljavaju uistinu su stvarne. Postajemo toga svjesni u kontekstu aktualnih događanja. Neka nas Bog očuva od toga da ih zaboravimo, još gore da se na njih naviknemo! Neka nam radije udijeli sposobnost iščitavanja njegove prisutnosti u srcu takvih teškoća i drama.

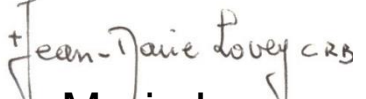
Statusom stranca u gostoljubivoj zemlji Migrant nam jasno posvješćuje stvarnost svakog ljudskog bića. Svi smo mi stranci i putnici na Zemlji na putu ka boljoj domovini, kako nas podsjeća poslanica Hebrejima (usp. Heb 11,13-16). I onda kada on dijeli kršćansku vjeru i ne govori nužno domaćim jezikom, migrant je, ondje gdje se nalazi samim svojim prisustvom poput jasne riječi. Drugim riječima: Vidjeti migranta znači čuti odjek koji nam ponavlja sv. Pavao: „Naša je domovina na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista“ (Fil 3,20).

Dopustimo da nas preispita tema današnjeg svjetskog dana selilaca i izbjeglica, stavljajući dvije stvarnosti u središte.

- Prvo: Ukoliko se spominjemo Božjeg hoda sa svojim narodom, utoliko nas taj spomen vraća u jednu dugu povijest. To nam omogućuje ponovno iščitavanje tragova njegovih koraka na našem putu prepoznavajući njegovu prisutnost hodeći naprijed kroz povijest. Bog se tako obvezuje oblikovati svoje stvorenje. Kao što se kod izrade tapiserije moraju se presijecati niti osnove i potke, tako se presijecaju naše osobne i zajedničke povijesti. Božanski i ljudski udio, tako isprepleteni, stvaraju jednu povijest, našu povijest.
- Drugo: Spomen na stvarnost da Bog hodi sa svojim narodom budi i uzdrma našu svijest. Zbog mnogih političkih i socioloških čimbenika migracija bježi nam s očiju jedna bitno teološka dimenzija. Bog nema drugog lica doli naše ljudsko, kako bi istaknuo svoju prisutnost u današnjem svijetu. Selilac i izbjeglica u prvom redu su lice jednog Boga koji je došao na

zemlju živih kako bi čovječanstvo poveo svome domu.

Sion, u srpnju 2024

✠ Jean-Marie Lovey
Sionski biskup